

ЕКСПОРТНА СТРАТЕГІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ

Для ефективної реалізації експортного потенціалу регіону необхідно, у першу чергу, визначити напрямки розробки його експортної стратегії. Значний інтерес представляють середньострокові стратегії, спрямовані на якісне вдосконалення матеріально-технічної бази великих промислових підприємств-експортерів і структурні перетворення в експортному секторі регіону, які спрямовані на підвищення експортного потенціалу регіону.

Стратегія створення ресурсозберігаючих технологій виходить з інвестування грошових коштів на створення і застосування технологій ефективного використання сировини, матеріалів, палива і енергії. Вона охоплює як процес виробництва, так і споживання, що припускає зміну характеру потреб в ході інформаційної революції. Цей вид стратегії, забезпечуючи прямий економічний ефект, побічно сприяє істотному оздоровленню довкілля [2].

Для досягнення ефективної стратегії зовнішньоекономічної безпеки потрібне вдосконалення механізму регулювання зовнішньоекономічних зв'язків, виходячи з необхідності підвищення дієвості засобів блокування зовнішніх загроз. В той же час цілком очевидно, що витoki усіх цих погроз знаходяться не за рубежами національних меж, а усередині української економіки. Пом'якшенню зовнішніх загроз, отже, можуть сприяти, передусім, проведення державою економічної експортної політики, що створює передумови для ліквідації витоків цих погроз, і підтримка підприємницькими колами політики держави.

Таким чином, розробка і прийняття стратегії експортної безпеки сприятиме підвищенню рівня контрольованості ситуації у сфері зовнішньоекономічної діяльності, що дозволить своєчасно запобігати і локалізувати погрози розвитку національного господарського комплексу, які виникають в результаті взаємодії зі

світовим господарством. Це припускає оптимізацію структури регіональної економіки, перехід на інтенсивний і наукомісткий шлях розвитку за допомогою стимулювання існуючих і впровадження нових високотехнологічних і наукомістких виробництв.

Стратегія комплексного розвитку виробничого апарату на рівні експортноорієнтованих галузей націлена на різке підвищення рентабельності галузевого господарства шляхом форсування виробництва на великих стратегічних підприємствах-експортерах з найбільш сприятливими економічними умовами, з одного боку, і ліквідації нерентабельних підприємств, з іншого [1]. Інвестиції, що виділяються на економічний розвиток експортного сектора, підвищення експортного потенціалу, і відповідно, промисловості регіону, прямують тільки на формування сприятливих умов ефективно функціонуючих підприємств-експортерів. За результатами своєї дії на реалізацію експортного потенціалу регіону, і, у свою чергу, на економічний розвиток експортноорієнтованих галузей обидві стратегії досить близькі, оскільки спрямовані на забезпечення підвищення ефективності господарювання. Тому можливе їх спільне застосування при розробці єдиної експортної стратегії регіону на період від 7 до 10 років. Подібна комплексна стратегія якнайповніше відповідає економічним, соціальним і природним умовам регіону, що дозволяє досягати намічених цілей з найменшими витратами, в досяжні терміни і з меншим ризиком.

Розробка ефективної експортної промислової політики регіону є складовою ланкою механізму реалізації експортної стратегії регіону і, одночасно, логічним послідовним етапом стратегічних установок, що забезпечує повну і усебічну участь експортноорієнтованої промисловості в рішенні стратегічних завдань підвищення експортного потенціалу та соціально-економічного розвитку регіону.

Література

1. Варналія З.С. Регіони України: Проблеми та пріоритети соціально-економічного розвитку / З.С. Варналія. – К.: Знання України, 2003. – 498 с.

2. Елькин И.В. Влияние развития экспортного потенциала на экономику региона и рост уровня доходов населения / И.В. Елькин // Известия Иркутской государственной экономической академии. – 2008. – № 3(59). – С. 105-108.